

Ahmet - (Kemal Tahir'in 'Esir Şehrin İnsanları' Romanı) - Hain

Karakter Kamil Bey'in Galatasaray Lisesi'nden arkadaşı olan Ahmet Bey, mütareke sonrası kurtuluş mücadelesinde, İhsan ve Nedime Hanım ile beraber Karadayı Gazetesini kurmuş, burada yazarlık faaliyetleri ile kamufle ederek Anadolu'ya belge ve mühimmat yardımı yapmıştır. Baştan beri her türlü görevde bilfiil hizmet içinde olan Ahmet, yakalanmasından sonra her şeyi itiraf etmiş, arkadaşlarını ele vermiştir. Uzun süredir ölçüsüz ve hoppa hareketleri olduğu bilinen fakat yaptığı önemli çalışmalar nedeniyle meziyetleri ön planda tutulan adamın, zor durumlar akabinde hain karakteri meydana çıkmış, çareyi sulugöz bir şekilde ağlamakta ve en nihayetinde intiharda bulmuştur.

Aktiviteler Ahmet, öğrencilik yıllarının ardından önemli bir vatan veya memuriyet hizmetinde bulunmamış, ancak İhsan ve Nedime ile çalışmaya başlayınca her türlü çabası ve paylaşımı vatan kurtuluşu için olmuştur. Aynı zamanda gazetenin çıkarılması için, yazarlık, dizgi konularında görev yapar. Kendi için severek yaptığı en yoğun aktiviteler sigara ve çay içmektir.

ÖRNEK ANILAR

Hoppa Ahmet, hiçbir zaman hareketlerinde kontrollü olamamış, hoppa davranışları çevresindekiler tarafından kanıksanmıştır. En yakın arkadaşları bile Ahmet'in hoppalığından bahsederler. “Ben doğrusu rahatsız etmeye korkmuştum! Ahmet'i bilirsiniz... Hoppadır. Hiç değişmedi.”

Ölçüsüz Ahmet, tutarsız ve ölçüsüz hareketleri bilinen, bundan dolayı da çoğu zaman önemsenmeyen bir adamdı. “Onun böyle ölçüsüz kederleriyle ölçüsüz neşelerine alışık olduklarından pek ciddiye almadılar.”

Sulugöz Ahmet yakalanıp cezaevine konulduktan sonra bildikleri söylemiş, her şeyi itiraf etmişti. Hem düştüğü durumun vahimliği, hem de Kamil Bey ile karşılaşmaları ve Kamil Bey'in tavrı, Ahmet'i geçmiş ile alakalı muhasebe yapmaya zorluyordu. Yaptıklarının ağırlığı karşısında Ahmet, tek çareyi ağlamakta buluyor, mütemadiyen ağlıyordu. “Ahmet, etüvden yeni çıkmış bir hasta elbisesi gibi bumburuşuk çarpık çurpuk ayakta duruyor, gözlerinden sel gibi yaşlar akıtarak ağlıyordu. Elleri öne doğru sarkmıştı. Yaşlar, sapsarı aptal yüzüne yağlı bir muşamba manzarası veriyordu.”

Hain Ahmet bağlı bulunduğu davasına ihanet etmiş, ilk zorlukta bildiği her şeyi anlatmıştı. Yaptığı sadece vatana ihanet değil, kocası hapiste gebe bir kadını da ateşe atmak, hem de Kamil Bey'i uçuruma yuvarlamaktı. Kamil Bey, eski okul ve dava arkadaşını tanıyamıyordu. “Kamil Bey bu pis alçaklık makinesini yenmiş olmaktan gelen bir tatlı güven duyuyordu. Sultanahmet'te rastlayıp sıra kahvelerde oturdukları zaman kendisine öğrettiği yalanla Ahmet'i yere sermişti. Zerre kadar acıma duymuyordu. Çünkü vurup devirdiği yaratık, artık Ahmet değildi. Elle tutulur bir vatan ihaneti.” Kamil Bey, gene de yaşadıklarının ve Ahmet'in yaptıklarının sorgulamasını yapardı. “Ahmet kendi kendisine neden acımamış! Uğruna seve seve öleceğini söylediği bir davada bir gebe kadını az kalsın suçüstü yakalatacak değil miydi? 'Ahmet, kendi kendisini bitirmiş bir adam! Ahmet bundan sonra her şeyi taşımak zorundadır.’”